

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.733/VR
van 15 juli 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 21 mei 2015 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de Overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993’

Op 22 juni 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Buitenlands Beleid en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen ^(*) en van rechtswege verlengd tot 21 augustus 2015, ^(**) een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 21 mei 2015 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de uitvoering van de Overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993’.

Het voorontwerp van decreet, met uitzondering van de artikelen 3 en 4, is door de verenigde kamers onderzocht op 7 juli 2015. De verenigde kamers waren samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, voorzitter, Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter, Jacques JAUMOTTE, Wilfried VAN VAERENBERGH, Bernard BLERO en Koen MUYLLE, staatsraden, en Colette GIGOT en Greet VERBERCKMOES, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Paul DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd, en Yves DELVAL, auditeur.

De artikelen 3 en 4 van het voorontwerp van decreet zijn door de eerste kamer onderzocht op 7 juli 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Koen MUYLLE, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Paul DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 15 juli 2015.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85bis.

^(**) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Artikel 3

1. In artikel 3, tweede lid, van het voorontwerp wordt bepaald dat de termijn van twee maanden voor het instellen van een beroep tegen het opleggen van een administratieve sanctie ingaat de dag van de verzending van de kennisgeving van de beslissing.

Er dient in dat verband te worden herinnerd aan de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof dat de keuze van de datum van verzending als aanvangspunt voor een beroeps- of bezwaartermijn neerkomt op een onevenredige beperking van het recht van verdediging van de geadresseerden doordat die termijnen beginnen te lopen op een ogenblik dat de betrokkenen nog geen kennis kunnen hebben van de inhoud van de beslissing.¹

In zijn rechtspraak heeft het Grondwettelijk Hof erop gewezen dat het redelijk verantwoord is dat, om rechtsonzekerheid te vermijden, de termijn begint te lopen vanaf een datum die niet afhankelijk is van de handelwijze van de partijen. Volgens het Hof kan de doelstelling om rechtsonzekerheid te vermijden evenwel eveneens worden bereikt door de termijn te laten ingaan op de dag waarop de geadresseerde naar alle waarschijnlijkheid van de beslissing kennis heeft kunnen nemen, dat wil zeggen op de datum waarop de aangetekende brief aan zijn woonplaats is aangeboden, zonder rekening te houden met de datum waarop hij de brief, in voorkomend geval, daadwerkelijk heeft afgehaald.

Indien de ontworpen bepaling in voornoemde zin wordt aangepast, dient wel uitdrukkelijk te worden voorzien in een kennisgeving van de beslissing bij aangetekende brief, wat thans niet het geval is.

ONDERZOEK VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD WAARMEE INSTEMMING

WORDT VERLEEND

Artikel 2

2.1. Bij artikel 2 van het samenwerkingsakkoord van 21 mei 2015 waarmee instemming wordt verleend, worden wijzigingen aangebracht in artikel 7 van het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ‘betreffende de uitvoering van de overeenkomst tot verbod van de ontwikkeling, de productie, de aanleg van voorraden en het gebruik van chemische wapens en inzake de vernietiging van deze wapens, gedaan te Parijs op 13 januari 1993’ om daarin, volgens de toelichting bij het artikel, de verplichting op te nemen van een voorafgaande kennisgeving van een overdracht, zoals bepaald in de artikelen 5 en 5bis van de Verificatiebijlage, deel VI (B) bij de voormelde overeenkomst van 13 januari 1993. Laatstgenoemde artikelen hebben evenwel enkel betrekking op de overdracht naar een andere

¹ GwH 17 december 2003, nr. 170/2003; GwH 16 november 2005, nr. 166/2005; GwH 1 maart 2006, nr. 34/2006; GwH 15 maart 2006, nr. 43/2006; GwH 29 maart 2006, nr. 48/2006; GwH 7 juni 2007, nr. 85/2007; GwH 26 september 2007, nr. 123/2007; GwH 19 december 2007, nr. 162/2007; GwH 12 november 2009, nr. 78/2009; GwH 2 juni 2010, nr. 66/2010.

Staat die partij is bij de overeenkomst, terwijl onderdeel 1° van de opsomming in artikel 7, § 1, van het samenwerkingsakkoord, zowel in de huidige als in de nieuwe versie ervan, betrekking heeft op een overdracht “op Belgisch grondgebied”² en in onderdeel 2° van dezelfde bepaling, zowel in de huidige als in de nieuwe versie ervan, melding wordt gemaakt van een overdracht naar een andere Staat die partij is bij de overeenkomst.³

In dat opzicht geeft artikel 2 van het samenwerkingsakkoord van 21 mei 2015 aanleiding tot verwarring, aangezien er – doordat in het ontworpen artikel 7, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 een onderdeel 3° met een autonome draagwijdte is opgenomen –, geen sprake lijkt te zijn van een verplichting die moet worden nageleefd in de gevallen die reeds bepaald zijn in de onderdelen 1° en 2° van dezelfde bepaling, maar wel van een derde mogelijkheid van overdracht waarin noch de voornoemde overeenkomst van 13 januari 1993, noch het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 tot op heden voorzien.

Gelet op het doel dat de partijen bij het samenwerkingsakkoord van 21 mei 2015 nastreven, wordt voorgesteld om onderdeel 3° van het nieuwe artikel 7, § 1, weg te laten, de onderdelen 1° en 2° te groeperen in het eerste lid van deze paragraaf en in een nieuw tweede lid van dezelfde paragraaf te bepalen dat van elke overdracht bedoeld, hetzij in het eerste lid, 2°⁴, hetzij in het eerste lid⁵, vooraf kennis dient te worden gegeven.

Voorts zou moeten worden aangegeven aan welke autoriteit vooraf kennis moet worden gegeven. In de context van het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007⁶, gaat het wellicht om de Nationale Autoriteit, die vervolgens moet zorgen voor de verzending aan het Technisch Secretariaat in de gevallen van overdracht waarop de artikelen 5 en 5bis van de Verificatiebijlage, deel VI (B) bij de voormelde overeenkomst van 13 januari 1993 van toepassing zijn.

2.2. De voornoemde in het nieuw artikel 7, § 1, van het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 aan te brengen wijzigingen impliceren bovendien dat de interne verwijzingen in de nieuwe artikelen 22, § 1, en 24, § 1, van hetzelfde akkoord⁷ op overeenkomstige wijze worden aangepast.

² Een geval dat niet behandeld wordt in de artikelen 5 en 5bis van de Verificatiebijlage, deel VI (B) bij de voormelde overeenkomst van 13 januari 1993.

³ Het enige geval dat behandeld wordt in de artikelen 5 en 5bis van de Verificatiebijlage, deel VI (B) bij de voormelde overeenkomst van 13 januari 1993 en waarvoor bij deze artikelen dan ook een voorafgaande kennisgeving aan het Technisch Secretariaat wordt opgelegd.

⁴ Als het louter de bedoeling is te voldoen aan het enkel vereiste dat vervat is in de artikelen 5 en 5bis van de Verificatiebijlage, deel VI (B) bij de voormelde overeenkomst van 13 januari 1993.

⁵ Als het de bedoeling is verder te gaan dan wat wordt opgelegd bij de artikelen 5 en 5bis van de Verificatiebijlage, deel VI (B) bij de voormelde overeenkomst van 13 januari 1993 en dus eveneens te voorzien in de verplichting van voorafgaande kennisgeving in geval van een overdracht op het Belgisch grondgebied.

⁶ Zie in dit verband artikel 3, § 1, van het akkoord van 2 maart 2007.

⁷ Zie de artikelen 7 en 8 van het samenwerkingsakkoord van 21 mei 2015 waarmee instemming wordt verleend.

Artikel 8

4. Bij artikel 8 van het samenwerkingsakkoord van 21 mei 2015 wordt artikel 24 van het samenwerkingsakkoord van 2 maart 2007 aldus gewijzigd dat daarin onder andere wordt bepaald dat het bevoegde Gewest, met toepassing van de nieuwe paragraaf 2, kan beslissen voor de inbreuken die krachtens paragraaf 1 gestraft worden “met een gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en een geldboete van 3 euro tot 125 euro of één van die straffen alleen” bij wijze van administratieve sanctie een geldboete van 50 euro tot 5.000 euro op te leggen.⁸

Teneinde mogelijke problemen van interpretatie en toepassing van deze bepaling uit de weg te gaan, dient de Franse tekst van de eerste zin van paragraaf 2 aldus te worden herzien dat hij beter overeenstemt met de Nederlandse tekst ervan, namelijk door het woord “poursuite” te vervangen door de woorden “action pénale”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME

⁸ Vergelijk met artikel 48 van het decreet van het Vlaams Gewest van 15 juni 2012 ‘betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen en munitie’ en met artikel 43 van de ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 20 juni 2013 ‘betreffende de in-, uit-, doorvoer en overbrenging van defensiegerelateerde producten, ander voor militair gebruik dienstig materiaal, ordehandhavingsmateriaal, civiele vuurwapens, onderdelen, toebehoren en munitie ervan’.